

Evangelí del dimarts de la setmana XXX de durant l'any: ésser ferment a la massa

Evangelí i comentari del dimarts de la setmana XXX de durant l'any. “És com el llevat que una dona va amagar dins tres mesures de farina, fins que tota la pasta va fermentar”. Cadascú de nosaltres ha d'ésser ferment a la massa: santificar les ocupacions diàries i aprofitar aquestes circumstàncies per santificar els altres.

Evangelí (Lc 13, 18-21)

Jesús deia:

—A què s'assembla el Regne de Déu?
A què el compararé? És com un gra
de mostassa que un home va
semmbrar en el seu hort. Va créixer i
arribà a ser un arbre, i els ocells del
cel van fer niu a les seves branques.

I digué encara:

—A què compararé el Regne de Déu?
És com el llevat que una dona va
amagar dins tres mesures de farina,
fins que tota la pasta va fermentar.

.....

Comentari

L'acció santificadora de l'Esperit Sant
ens pot passar inadvertida. El
creixement de la vida interior és
gradual. Déu compta amb el temps,

coneix la nostra fragilitat i les dificultats que es presenten a la nostra vida; són constants, però, la gràcia i l'amor que ens té. El bé és difusiu i així és la santedat. El Senyor ens posa la imatge de les aus del cel, que venen a posar-se a les branques de la llavor de mostassa que s'ha fet arbre. El mateix s'esdevé amb els fills de Déu, si procuren ésser fidels. Molts aniran a emparar-se en l'amor de Déu que es manifesta a les seves vides.

Cal que perseverem a la lluita quotidiana, gairebé sempre en coses petites, que deixa l'ànima disposada per rebre la llavor divina i donar fruit. Tant se val que els nostres desitjos de santedat siguin efímers i inconstants. Déu és tan bo que, amb una mica de bona voluntat, basteix l'edifici de la nostra santedat. Sant Josepmaria solia dir que, cada cop que feia un acte de contrició, recomençava. Experimentem

constantment la nostra imperfecció, però lluny de desanimar-nos sabem que la nostra debilitat atrau l'amor diví, un amor que el porta a clamar: “¿Pot oblidar-se una mare del seu infantó, pot deixar d'estimar el fill de les seves entranyes? Però, ni que alguna l'oblidés, jo mai no t'oblidaria”[1].

Déu actua com el ferment a la massa. Aplica a la nostra naturalesa caiguda els mèrits infinits de la seva Redempció i la transforma, la divinitza. Així hem d'actuar nosaltres enmig del món: ésser ferment a la massa, santificant les ocupacions diàries, aprofitant aquestes circumstàncies per créixer en santedat i santificar els altres. La santedat consisteix a estimar. El ferment de l'amor farà emergir una nova civilització, una nova cultura que claregi el món, duta a terme pels fills de Déu, perquè, com afirma l'Apòstol: “l'univers creat espera amb

impaciència que la glòria dels fills de Déu es reveli plenament” [2].

[1] *Is*, 49, 15.

[2] *Rm*, 8, 19.

Miguel Ángel Torres-Dulce //
Francesco Gallarot - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-del-
dimarts-de-la-setmana-xxx-de-durant-
lany-esser-ferment-a-la-massa/](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-del-dimarts-de-la-setmana-xxx-de-durant-lany-esser-ferment-a-la-massa/)
(15/03/2026)